Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

26. října 2017 *

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Registrace osob povinných k dani k DPH – Vnitrostátní právní předpisy ukládající složení jistoty – Boj proti podvodům – Listina základních práv Evropské unie – Svoboda podnikání – Zásada zákazu diskriminace – Zásada *ne bis in idem* – Zásada zákazu zpětné účinnosti"

Ve věci C-534/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Najvyššího súdu Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky) ze dne 29. září 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 20. října 2016, v řízení

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

proti

BB construct s. r. o.,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení E. Juhász, vykonávající funkci předsedy senátu, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky F. Imreczem, jako zmocněncem,

– za BB construct s. r. o. P. Ondrášikovou, advokátkou,

– za slovenskou vládu B. Ricziovou, jako zmocněnkyní,

– za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a A. Tokárem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: slovenština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“), jakož i pojmu „svoboda podnikání“, zásady rovného zacházení, zásady *ne bis in idem* a zásady zákazu zpětné účinnosti trestných činů a trestů zakotvených v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Finančním riaditeľstvím Slovenskej republiky (Finanční ředitelství Slovenské republiky, dále jen „Finanční ředitelství“) a společností BB construct s. r. o. ve věci jistoty vyžadované při registraci této společnosti k dani z přidané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 273 první pododstavec směrnice o DPH stanoví:

„Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.“

Slovenské právo

4 Ustanovení § 4 odst. 1 první věty zákona č. 222/2004 o dani z přidané hodnoty, ve znění použitelném na spor ve věci v původním řízení (dále jen „zákon o DPH“), upravuje registrační povinnost osob povinných k dani takto:

„Osoba povinná k dani, která má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu v tuzemsku […] a která dosáhla za posledních 12 po sobě následujících měsíců obratu 49 790 [eur], je povinna podat daňové správě žádost o registraci k dani.“

5 Ustanovení § 4c tohoto zákona, nadepsaný „daňová jistota“, ve znění citovaném předkládajícím soudem, stanoví:

„(1) Osoba povinná k dani, která podala žádost o registraci k dani podle § 4 odst. 1 a 2, je povinna složit daňovou jistotu složením peněžitých prostředků na účet daňové správy nebo bankovní zárukou poskytnutou bankou bez výhrad na období 12 měsíců ve prospěch daňové správy ve výši požadované jistoty, pokud

[…]

c) je jednatelem nebo společníkem této osoby povinné k dani fyzická nebo právnická osoba, která je nebo byla jednatelem nebo společníkem jiné právnické osoby,
   1. jež má nebo měla ke dni jejího zániku nedoplatky na dani ve výši 1 000 [eur] a více, které vznikly v období, v němž byla tato fyzická nebo právnická osoba jejím jednatelem nebo společníkem a které ke dni podání žádosti o registraci k dani nebyly zaplacené,

[…]

(2) Daňová správa určí rozhodnutím žadateli o registraci uvedenému v odstavci 1 výši jistoty, která činí nejméně 1 000 [eur] a nejvíce 500 000 [eur]. Daňová správa přihlédne při určení výše daňové jistoty k riziku vzniku nedoplatku na dani osoby povinné k dani. Žadatel o registraci je povinen složit daňovou jistotu do 20 dnů od oznámení rozhodnutí ukládajícího složení jistoty.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

6 Vzhledem k tomu, že společnost BB construct dosáhla obratu nejméně 49 790 eur, podala žádost o registraci k DPH. Finanční ředitelství jí na základě § 4c odst. 1 a 2 zákona o DPH uložilo povinnost složit jistotu na období 12 měsíců. Výše této jistoty činila 500 000 eur a měla být složena do 20 dnů. Složení této jistoty bylo podle Finančního ředitelství odůvodněno nedoplatkem na DPH jiné společnosti, se kterou byl jednatel nebo společník BB construct osobně nebo majetkově propojen.

7 V žalobě podané Krajskému Súdu v Bratislave (Krajský soud v Bratislavě, Slovensko) navrhovala společnost BB construct zrušení této jistoty nebo snížení její výše. Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že tento soud rozhodl o zrušení rozhodnutí vyžadujícího složení uvedené daňové jistoty a že Finanční ředitelství podalo proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k Najvyššímu súdu Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky).

8 Posledně uvedený soud uvádí, že jistota upravená v § 4c zákona o DPH byla zavedena na základě článku 273 směrnice o DPH s cílem zabránit daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Má za to, že slovenský zákonodárce se snažil podnítit daňovou správu k tomu, aby registrace k DPH byla podřízena povinnosti složit tuto jistotu. Taková jistota umožňuje této správě získat dlužné částky v případě nedoplatků nové osoby povinné k dani, k nimž může dojít v období následujícím po její registraci.

9 Podle informací, které uvedenému soudu poskytlo Finanční ředitelství, je výše jistoty stanovené v § 4c zákona o DPH v každém případě vypočítávána automaticky informačním systémem, aniž lze tuto výši upravit. Každá žádost je zpracována individuálně a objektivně.

10 Společnost BB construct zpochybňuje před předkládajícím soudem výši jistoty, o kterou se jedná ve věci v původním řízení. Má za to, že je v takovém rozsahu nepřiměřená ve vztahu k jejímu obratu, že zasahuje do její svobody podnikání. Tvrdí, že tato jistota se podobá sankci se zpětnou účinností založené na minulých skutečnostech.

11 S ohledem na tyto argumenty se tento soud zabývá otázkou slučitelnosti uvedené jistoty s unijním právem.

12 Uvedený soud uvádí mimo jiné, že systém zavedený slovenským zákonodárcem vede k tomu, že zachází odlišně s osobou povinnou k dani, která nesplní povinnost registrace k DPH, které se ukládá pokuta do výše 20 000 eur, a s osobou povinnou k dani, která splní uvedenou povinnost a musí za určitých okolností složit jistotu ve výši od 1 000 eur do 500 000 eur. Uvádí rovněž, že žadatelé, kteří mají dluhy jiné než daňové povahy, nemají povinnost složit jistotu.

13 Uvedený soud zdůrazňuje také, že vzhledem k výši této jistoty ve vztahu k finančním možnostem dotčené společnosti, si lze klást otázku, zda uvedená jistota není nepřímou daňovou sankcí ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva.

14 Za těchto okolností se Najvyšší súd Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je možné takový postup vnitrostátního orgánu, kdy při existenci nesplacených daňových závazků jiné právnické osoby, jestliže současný statutární orgán byl rovněž statutárním orgánem, při němž je tato situace považována podle vnitrostátního práva za důvod uložení daňové jistoty až do výše 500 000 eur, vykládat tak, že je v souladu s cílem článku 273 směrnice [o DPH], kterým je předcházení daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty?

2) Lze mít za to, že výše uvedená daňová jistota svou maximální výši, a to až do hodnoty 500 000 [eur], která byla uložena ve věci v původním řízení, nezasahuje do svobody podnikání ve smyslu článku 16 [Listiny], nevynucuje si nepřímo prohlášení konkursu na osobu povinnou k dani, není diskriminační ve smyslu čl. 21 odst. 1 [Listiny] a v oblasti výběru DPH není v rozporu se zásadou *ne bis in idem* a zákazem zpětné účinnosti ve smyslu čl. 49 odst. 1 a 3 [Listiny]?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

15 Slovenská vláda a Finanční ředitelství mají za to, že položené otázky nemají vztah ke sporu v původním řízení. Zdůrazňují, že předkládajícímu soudu byl podán kasační opravný prostředek, v rámci kterého má rozhodnout nikoli o zákonnosti jistoty, která je předmětem těchto otázek, nýbrž jen o formálních aspektech souvisejících s odůvodněním. Podle slovenské vlády jsou tudíž uvedené otázky nepřípustné, neboť jsou irelevantní a hypotetické.

16 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na otázky týkající se unijního práva se vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí ze strany Soudního dvora rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 8. září 2015, Taricco a další, C-105/14, EU:C:2015:555, bod 30, jakož i citovaná judikatura).

17 Předkládající soud v projednávaném případě uvedl, že zákonnost řízení, v němž byla uložena jistota, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, závisí na odpovědích, které je třeba dát na položené otázky.

18 Za těchto podmínek není zjevné, že by tyto otázky byly hypotetické nebo neměly vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení. Uvedené otázky jsou tudíž přípustné.

K věci samé

19 Podstatou dvou otázek předkládajícího soudu, jimiž je třeba se zabývat společně, je, zda článek 273 směrnice o DPH, článek 16, čl. 21 odst. 1 a čl. 49 odst. 1 a 3 Listiny nebo zásada *ne bis in idem* zakotvená v článku 50 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby při registraci k DPH osoby povinné k dani, jejíž jednatel byl předtím jednatelem nebo společníkem jiné právnické osoby, která nesplnila povinnosti v daňové oblasti, uložila daňová správa této osobě povinné k dani povinnost složit jistotu, jejíž výše může dosáhnout 500 000 eur.

20 V tomto ohledu je třeba v první řadě připomenout, že čl. 273 první pododstavec směrnice o DPH stanoví, že členské státy mohou přijmout opatření, která považují za nezbytná ke správnému výběru DPH a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními

i plněními prováděnými osobami povinnými k dani mezi členskými státy a za podmínky, že tyto povinnosti nepovedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

21 Soudní dvůr rozhodl, že ustanovení článku 273 směrnice o DPH nad meze jimi stanovené neuvádějí podmínky ani povinnosti, které členské státy mohou stanovit, a že členským státům proto přiznávají prostor pro uvážení, co se týče prostředků k zajištění výběru DPH v plné výši na jejich území a k předcházení daňovým únikům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. října 2016, Maja Marinova, C-576/15, EU:C:2016:740, bod 43 a citovaná judikatura).

22 Ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a z vyjádření předložených Soudnímu dvoru v projednávaném případě vyplývá, že právní úprava, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, byla zavedena na základě článku 273 směrnice o DPH za účelem zajištění správného výběru DPH a předcházení daňovým podvodům. Umožňuje Finančnímu ředitelství, aby od nové osoby povinné k dani, u níž existuje riziko neplacení daně z důvodu jejího propojení s jinou právnickou osobou, která měla nedoplatky na dani, vyžadoval složení jistoty na období 12 měsíců. Výše této jistoty je určena informačním systémem v rozmezí od 1 000 do 500 000 eur.

23 Z takové právní úpravy, jako je ta, o kterou se jedná v původním řízení, vyplývá, že je určena k dosažení cílů uvedených v článku 273 směrnice o DPH a dle všeho umožňuje dosáhnout jich, pokud existuje skutečné riziko neplacení daně.

24 Opatření, jež mají členské státy možnost přijmout na základě tohoto článku 273 směrnice o DPH k zajištění správného výběru daně a předcházení daňovým únikům, však nesmí jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů, a nesmí zpochybnit neutralitu DPH (rozsudky ze dne 21. října 2010, Nidera Handelscompagnie, C-385/09, EU:C:2010:627, bod 49 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 5. října 2016, Maja Marinova, C-576/15, EU:C:2016:740, bod 44 a citovaná judikatura).

25 Je na vnitrostátním soudu, aby posoudil slučitelnost použití této právní úpravy s požadavky uvedenými v předchozím bodě s ohledem na veškeré okolnosti věci v původním řízení. Podle ustálené judikatury Soudního dvora může nicméně Soudní dvůr poskytnout tomuto soudu veškeré užitečné informace pro rozhodnutí sporu, který mu byl předložen (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 28. července 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 36 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 5. října 2016, Maja Marinova, C-576/15, EU:C:2016:740, bod 46).

26 Pokud jde zaprvé o zásadu proporcionality, je třeba uvést, že pro účely použití uvedené právní úpravy je riziko nezaplacení daně vypočítáno informačním systémem, který automaticky generuje výši jistoty vyžadované od dotčené osoby, aniž tato osoba dle všeho může být seznámena s údaji použitými daňovou správou k uvedenému výpočtu a aniž lze upravit tuto výši v závislosti na informacích, které případně poskytne uvedená osoba povinná k dani.

27 Povinnost složit jistotu může za takových okolností vést v určitých případech k výsledku, který překračuje rámec toho, co je nezbytné k zajištění správného výběru DPH a předcházení daňovým podvodům (obdobně viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Sosnowska, C-25/07, EU:C:2008:395, bod 24 a citovaná judikatura).

28 Z informací uvedených ve spise, který má k dispozici Soudní dvůr, kromě toho vyplývá, že výše požadované jistoty může dosáhnout – jako ve sporu v původním řízení – 500 000 eur, tj maximální stanovené výše. V tomto ohledu je třeba uvést, že zásada proporcionality vyžaduje, aby výše jistoty byla přiměřená riziku budoucích nedoplatků na dani a výši předchozích daňových dluhů. Dále musí být také zohledněna role společníka nebo jednatele právnické osoby, jež má nebo měla nedoplatky na dani, při založení a řízení právnické osoby, po níž je požadována jistota, jakož i jeho role při založení a řízení bývalé právnické osoby, ve které byl společníkem nebo jednatelem.

29 Pokud jde zadruhé o zásadu daňové neutrality, kterou unijní normotvůrce vyjádřil v oblasti DPH obecnou zásadu rovného zacházení, je třeba konstatovat, že osoby povinné k dani, které nesplní své daňové povinnosti, zejména registrační povinnost, se nenacházejí v situaci srovnatelné se situací osob povinných k dani, které splní registrační povinnost (viz obdobně rozsudek ze dne 5. října 2016, Maja Marinova, C-576/15, EU:C:2016:740, bod 49). Zásada daňové neutrality nemůže být tudíž vykládána tak, že brání požadavku složení takové jistoty, jako je jistota, o kterou se jedná ve věci v původním řízení.

30 Ve druhé řadě je třeba uvést, že předkládající soud se táže Soudního dvora rovněž na výklad čl. 49 odst. 1 a 3 Listiny, zásady *ne bis in idem* zakotvené v článku 50 Listiny, pojmu „svoboda podnikání“ uvedeného v článku 16 Listiny a zásady rovného zacházení zakotvené v článku 21 Listiny za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány věci v původním řízení.

31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že článek 49 Listiny zakotvuje zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů, podle nichž nikdo nesmí být odsouzen za jednání nebo opomenutí, které v době, kdy bylo spácháno, nebylo podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva trestným činem a že na základě zásady *ne bis in idem* zakotvené v článku 50 Listiny nikdo nesmí být stíhán nebo potrestán v trestním řízení za čin, za který již byl v Evropské unii osvobozen nebo odsouzen konečným trestním rozsudkem podle zákona. Použití této zásady vyžaduje, aby opatření, která již byla přijata vůči osobě prostřednictvím konečného rozhodnutí, měla trestní povahu (rozsudek ze dne 26. února 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 33).

32 Požadavek složit takovou jistotu, jako je jistota, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, však nesleduje represivní cíl, neboť je nesporné, že právnická osoba žádající o registraci se nedopustila žádného trestného činu a cíl dotčeného ustanovení spočívá v zajištění správného výběru DPH v budoucnosti. Samotná okolnost, na kterou poukazuje předkládající soud, že z důvodu její výše může představovat taková jistota příliš velkou zátěž pro nově založenou právnickou osobu, neumožňuje v projednávaném případě považovat uvedenou jistotu za trestní sankci ve smyslu článků 49 a 50 Listiny.

33 Stejně jako Finanční ředitelství, slovenská vláda a Evropská komise je třeba mít za těchto podmínek za to, že články 49 a 50 Listiny nejsou použitelné na věc v původním řízení.

34 Pokud jde o svobodu podnikání, je třeba připomenout, že podle článku 16 Listiny se svoboda podnikání uznává v souladu s právem Unie a vnitrostátními zákony a zvyklostmi.

35 Ochrana poskytnutá uvedeným článkem 16 zahrnuje svobodu vykonávat hospodářskou nebo obchodní činnost, smluvní svobodu a volnou hospodářskou soutěž (rozsudek ze dne 22. ledna 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, bod 42).

36 V souladu s judikaturou Soudního dvora nemá svoboda podnikání povahu absolutní výsady. Tato svoboda může být předmětem široké škály zásahů ze strany veřejné moci, jimiž lze ve veřejném zájmu nastavit hranice výkonu hospodářské činnosti (rozsudek ze dne 17. října 2013, Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, bod 28; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 22. ledna 2013 Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, body 45 a 46).

37 Podle čl. 52 odst. 1 Listiny musí být každé omezení výkonu svobody podnikání stanoveno zákonem, musí respektovat podstatu této svobody a za současného dodržování zásady proporcionality musí být nezbytné a skutečně odpovídat cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.

38 Z informací uvedených ve spise, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá v projednávaném případě, že požadavek složit jistotu, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, představuje pro osobu povinnou k dani zátěž, která omezuje volné využívání finančních zdrojů, jež má k dispozici, a tudíž je zásahem do její svobody podnikání.

39 Je nesporné, že tato jistota je upravena zákonem o DPH a odůvodněna legitimními cíli zajistit správný výběr této daně a předcházet daňovým podvodům.

40 Předkládající soud však uvádí, že uvedená jistota činí 500 000 eur a vzhledem k její výši může vést k tomu, že BB construct bude nucena se prohlásit za platebně neschopnou.

41 Je přitom třeba mít za to, že pokud by složení jistoty vzhledem k její výši bez odůvodnění připravilo dotčenou společnost o její zdroje ihned od jejího založení a zabránilo by rozvoji jejích hospodářských činností, bylo by toto složení zjevně nepřiměřeným zásahem do svobody podnikání.

42 Je však na předkládajícím soudu, aby s ohledem na veškeré skutečnosti uvedené v bodech 26 až 28 tohoto rozsudku určil, zda složení jistoty ve výši 500 000 eur překračuje za okolností věci v původním řízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení cíle spočívajícího v zajištění správného výběru DPH a v předcházení daňovým podvodům.

43 Pokud jde o zásadu rovného zacházení, je třeba uvést, že tato zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné. Prvky, jimiž se různé situace odlišují, a srovnatelnost těchto situací musí být určeny a posuzovány zejména ve světle předmětu dotčených ustanovení a jimi sledovaného cíle, přičemž se rozumí, že pro tento účel musí být zohledněny zásady a cíle oblasti, jejíž součástí je dotčený akt (rozsudky ze dne 16. prosince 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a další, C-127/07, EU:C:2008:728, body 23 a 26, jakož i ze dne 7. března 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, body 41 a 42).

44 Jak bylo uvedeno v bodě 22 tohoto rozsudku, vnitrostátní opatření, o které se jedná ve věci v původním řízení, je v projednávaném případě určeno k zajištění správného výběru DPH a k předcházení daňovým podvodům tím, že zavádí jistotu, kterou jsou povinny složit osoby povinné k dani, jež mají povinnost registrace k DPH a jejichž jednatel nebo společník byl jednatelem nebo společníkem jiné právnické osoby, která měla nedoplatky na dani, jež ke dni jejího zániku činily nejméně 1 000 eur.

45 Za účelem dosažení těchto cílů mohou být podle právní úpravy, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, nové osoby povinné k dani povinny složit jistotu, jelikož je u nich riziko neplacení daně z důvodu jejich propojení s jinou právnickou osobou, která má sama nedoplatky na dani.

46 Je třeba mít tudíž za to, že tyto osoby povinné k dani se nacházejí v situaci odlišné od situace osob povinných k dani, které mají jiné než daňové dluhy nebo jsou propojeny s právnickými osobami, jež mají jiné než daňové dluhy, takže s nimi může být zacházeno odlišně.

47 Vzhledem k výše uvedenému je na položené otázky třeba odpovědět následujícím způsobem:

– Článek 273 směrnice o DPH a článek 16 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby při registraci k DPH osoby povinné k dani, jejíž jednatel byl předtím jednatelem nebo společníkem jiné právnické osoby, která nesplnila povinnosti v daňové oblasti, uložila daňová správa této osobě povinné k dani povinnost složit jistotu, jejíž výše může dosáhnout 500 000 eur, pokud jistota vyžadovaná od uvedené osoby povinné k dani nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů uvedených v tomto článku 273, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

– Zásada rovného zacházení musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby daňová správa vyžadovala od nové osoby povinné k dani při její registraci k DPH složení takové jistoty z důvodu jejího propojení s jinou právnickou osobou, jež má nebo měla nedoplatky na dani.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a článek 16 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby při registraci k dani z přidané hodnoty osoby povinné k dani, jejíž jednatel byl předtím jednatelem nebo společníkem jiné právnické osoby, která nesplnila povinnosti v daňové oblasti, uložila daňová správa této osobě povinné k dani povinnost složit jistotu, jejíž výše může dosáhnout 500 000 eur, pokud jistota vyžadovaná od uvedené osoby povinné k dani nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů uvedených v tomto článku 273, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Zásada rovného zacházení musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby daňová správa vyžadovala od nové osoby povinné k dani při její registraci k dani z přidané hodnoty složení takové jistoty z důvodu jejího propojení s jinou právnickou osobou, jež má nebo měla nedoplatky na dani.

Podpisy.